

Πατριαρχικής ευγνωμοσύνης αντίδωρον

/ Γνώμες

Του Μακ. Πάπα και Πατριάρχου Αλεξανδρείας και πάσης Αφρικής κ.κ. Θεοδώρου του Β΄

Πρίν από λίγες ημέρες ο π. Ηλίας Βολονάκης, επί σειράν πολλών ετών Προϊστάμενος του Ιερού Καθεδρικού Ναού Αγίου Τίτου Ηρακλείου, μεταφυτεύθηκε στην «απάνω Κρήτη», ολοκληρώνοντας μια καλλίκαρπη διακονία του στην Ιερά Αρχιεπισκοπή Κρήτης, και τον Ι. Καθεδρικό Ναό Αγίου Τίτου Ηρακλείου, με τον οποίο κυριολεκτικά ταυτίσθηκε.

Χαράζω αυτές τις γραμμές, ως ελάχιστο αντίδωρο, στη δική του μεγάλη αγάπη και συμπαράσταση στο έργο της Ιεραποστολής, με βαθύτατη συγκίνηση και δυνατά καρδιακά βιώματα.

Γυρίζω πίσω, χρόνια πολλά πρίν, στον Άγιο Τίτο, την καρδιά της πόλεως του Ηρακλείου και της Κρήτης ολόκληρης. «Μνήμες καί ανάμνησες», βιώματα ιερά που χάραξαν το «είναι» μου ανετίτηλα, γεμίζουν την ψυχή μου!

Θυμούμαι τον μεγάλο Αρχιεπίσκοπο Κρήτης Ευγένιο να χοροστατεί, τον αείμνηστο Μητροπολίτη Γορτύνης και Αρκαδίας Κύριλλο, τότε

Πρωτοσύγκελλο της Ιεράς Αρχιεπισκοπής να ιερουργεί, και τον πάντοτε γελαστό και νέο στο φρόνημα και την αγωνιστικότητα, π. Ηλία, να χαίρεται και να καυχάται για τη μεγάλη αγάπη της καρδιάς του, το Ναό του Αγίου Τίτου, του οποίου υπήρξε νέος κτίτορας και ανακαινιστής.

Θυμούμαι, έπειτα, τήν πηγαία καί υποδειγματική ευγένειά του και την ανυπόκριτη έγνοια του για την Ιεραποστολή, όταν, ως Μητροπολίτης Καμερούν, γευόμουν πάντοτε κοντά του, μια ανοιχτή αγκαλιά, ένα χαμόγελο, ένα λόγο ελπίδας, μια στάση ανθρωπιάς!

Η Σύναξη του Αγίου Τίτου, με τη θυσιαστική στοργή και αγάπη και το διδακτικό φρόνημα του π. Ηλία, υπήρξε μόνιμος συμπαραστάτης καί βοηθός του έργου της Ιεραποστολής.

Η χαρά της προσφοράς ήταν πηγή δύναμης και ζωντάνιας για τον π. Ηλία. Χαιρόταν όταν έδινε χαρά στην άλλη άκρη του κόσμου.

Σε ανθρώπους με άλλη Παράδοση, άλλη Ιστορία, άλλο χρώμα καί άλλη προέλευση. Σε ανθρώπους όμως πού ήταν εικόνες του Θεού. Του Θεού της Αγάπης και της Θυσίας.

Τώρα, ο π. Ηλίας στολίζει τον Ουρανό. Ευφραίνεται στα ουράνια σκηνώματα του Θεού. Ψάλλει με τους Αγγέλους και συλλειτουργεί με όλους αυτούς τους Λειτουργούς του Θεού, πού στολίζουν το Ουράνιο στερέωμα.

Κρατούμε στο νου και την καρδιά μας το χαμόγελο του Προσώπου του και την πάντοτε ανοιχτή αγκαλιά του!

Κρατούμε ως παρακαταθήκη του, την ΑΝΘΡΩΠΙΑ και την ΕΥΓΕΝΕΙΑ του!

Μνημονεύομε καρδιακά του ονόματός του στην Πρόθεση και στη Θεία Λειτουργία, με ευγνωμοσύνη και εγκάρδια ευχαριστία!

Συλλυπούμαστε την οικογένειά του, για τον ανθρώπινο λυπηρό αποχωρισμό.

Και του ευχόμαστε το ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ, με τη βεβαιότητα και της δικής του ήδη πείρας της Αναστάσεως!

Αιωνία σου η μνήμη, αείμνηστε καί φίλτατε π. Ηλία!

Το Παλαίφατο Πατριαρχείο Αλεξανδρείας συνοδεύει την μακαρία ψυχή σου, με

μύρα ευγνωμοσύνης και θυμίαμα ευχαριστίας!